

I Paragraffens andet og tredje Stykke er taget Hensyn til den Tredjemænd, som for Lovens Kundgørelse har foretaget eller paabegyndt en Gengivelse, som efter den gældende Ret var lovlig, enten fordi denne ikke hjemler Bestyktelse i den paagældende Retning, eller fordi de nu gældende kortere Frister for Rettens Varighed ere udløbne. Det er et lignende Hensyn som det, der har givet sig Udtryk i Lov af 21de Februar 1868 §§ 2—4, men som der er ført ud over, hvad Djemedet kræver. Dette kræver nemlig kun, at den ny Lovs Regler ikke paaføre saadanne Tredjemænd Tab, men ingenlunde, at enhver Bestyktelse efter den ny Lov udelukkes, fordi en Gengivelse tidligere lovligt er offentliggjort eller paabegyndt.

Paragraffens fjerde Stykke sigter navnlig til Regler, som dem i § 9 om Oplagets Størrelse, Reglen i § 10 i Slutningen o. l., idet disse ikke bør komme til Anvendelse paa Forlagskontrakter o. l., som ere stiftede før Loven træder i Kraft, altsaa under andre Forudsætninger.

Reglen i femte Stykke er ikke blot nødvendig, fordi en Anvendelse af de foreslaaede ny Arveregler vanstelig lader sig gennemføre, naar Arven efter den gældende Ret allerede er tilfalden bestemte Personer, men stemmer ogsaa med den almindelige arveret-

lige Grundsætning, at det er de ved Arveladerens Død gældende Arveregler, som ere bestemmende for Arvegangen.

I andet Stykke ere Ordene „udsørt eller“ udeladte som overflødige. I tredje Stykke er Bægten ligesom i andet Stykke og i Overensstemmelse med Folketingsudvalgets Ændringsforslag lagt paa Paabegyndelsen. Det er fundet rigtigt i dette Stykke udtrykkeligt at fremhæve, at Bevisbyrden maa paahvile den, der paastaar, at Handlingen er lovlig paabegyndt.

Til § 39.

Denne Bestemmelse er vel strængt taget overflødig, men i al Fald usfabelig og afstærker enhver mulig Tvivl om Lovens Forhold til Lov af 12te April 1889 om Teaterdrift i Kjøbenhavn.

Angaaende de enkelte af Landstinget i det oprindelige Forslag gjorte Ændringer, der ikke i det foregaaende ere særligt omtalte, henvises til den af Landstingets Udvalg den 12te Marts 1891 afgivne Betænkning, hvoraf et Udtryk vedhæstes disse Bemærkninger.